

[Korsgaard.]

det nuværende Styre er et meget dyrt Styre. Det har haft Magt til at gennemføre visse Love, der er meget dyre baade rent penge-mæssigt og efter min Tro ogsaa moralsk. Det er imidlertid Love, der er vedtaget, og det er Sæd og Skik — og det er i og for sig en meget god Skik —, at naar en Lov er vedtaget, maa man finde sig i den og bevilge de Penge, der nu engang skal til til Dækning; men at mene, at det er Udtryk for, at man i og for sig finder, at Lovene er gode — i øvrigt ogsaa i mange Tilfælde Love, som man positivt har stemt imod —, det er jo helt urimeligt. Jeg maa altsaa vedblivende konstatere, at alt foreliggende er et glimrende Skoleeksempel paa den i Virkeligheden slette Finansledelse, vi har, og det er mit sikre Haab, at det inden saa forfærdelig længe vil gaa op for en hel Del flere, end det endnu er gaaet op for.

Formanden: Der er endnu en Række Sager paa Dagsordenen foruden den, vi i Øjeblikket behandler, og jeg gør opmærksom paa, at det er min Agt at fortsætte Mødet, indtil vi er kommet igennem Dagsordenen.

Finansministeren (V. Bruhl): Det ærede Medlem Hr. Clausager mente, at jeg havde brugt noget stærke Udtryk over for Venstre. Ja, som man raaber i Skoven, faar man som bekendt Svar. Naar man affatter en saa aggressiv Betænkning, som det ærede Mindretal har affattet vedrørende det Lovforslag, der her er Tale om, hvori man erklærer, at Regeringens økonomiske Politik Skadelighed er aabenlys for enhver, saa maa man virkelig finde sig i at faa Svar paa Tiltale.

Det ærede Medlem erkendte, at det er rigtigt, at Venstre vilde stemme for Tillægsskatten og Merindkomstskatten, saafremt de 19 Millioner, eller hvor meget det er i Benzinmillioner, kunde overføres til Kommunen. Det er altid rart at faa det konstateret. Jeg havde egentlig troet, at Venstre nærede en betydelig Uvilje imod denne Merindkomstbeskatning, saaledes som den er foreslaaet, og jeg kan ikke forstaa, at det skal være afgørende for Venstres Standpunkt, om disse 19 Millioner kan overføres eller ikke. I øvrigt forekommer det mig, at hvis man i dette Øjeblik skulde skride til at træffe særlige Foranstaltninger til Udligning af Skattetrykket og til Lettelse af Skattetrykket i Landkommunerne ud over det Tilskud til Amtsbeskat-

ningen, som der er stillet Forslag om fra Regeringens Side, saa kunde det i hvert Fald ikke være det, der skulde være Maalestokken for en saadan Fordeling, hvor mange Penge Kommunerne har brugt til Veje i det foregaaende Aar. For hvad vilde det sige, hvis vi flyttede disse Vejmillioner? Det vilde sige, at de velhavende Kommuner, Frederiksberg, Gentofte, og ogsaa København, som jo heller ikke er daarligt slillet, og en Række andre velhavende Kommuner vilde faa en Anpart af disse Penge. Nej, den Maade agter vi ikke at foretage Regulering af Ejendomsbeskatning paa. Vi skal nok, naar vi kommer igennem det i Skattekommissionen, søge at tilvejebringe en rimelig Ordning paa dette Omraade, og det ærede Medlem faar saa indtil da trøste sig med, at jeg har erklæret min Villighed til at arbejde med paa dette Omraade. I øvrigt er Forholdet jo nu det, som jeg ogsaa har peget paa ved tidligere Lejligheder, at det, der skal rettes, er ikke blot det Forhold, at Ejendomsskatterne mange Steder er meget høje, men det er ogsaa det, at Indkomstskatterne mange Steder er meget lave. Det gælder ogsaa i mange Landkommuner. I det hele taget, naar man taler saa meget om Landbrugets Ejendoms-skatte, maa man stadig erindre, at Indkomstbeskatningen i Landkommunerne jo er meget lavere, end den er andre Steder. Den samlede Indkomst for Landmændene her i Landet beskattes med ca. 4 pCt. Godt 4 pCt. svarer Landbruget i Skat af de Indtægter, det er skatteansat efter, og som jo i Virkeligheden ikke er Udtryk for den Levestandard, som Landmændene har i Sammenligning med den øvrige Befolkning, fordi der er en lang Række Forbrugsgoder, som indgaar i dette Regnestykke med langt lavere Tal, end de tilsvarende Goder opføres til for den øvrige Befolkning — det gælder Husleje, det gælder Fødemidler og forskellige andre Ting. Men til Trods for, at denne skattepligtige Indkomst er et meget lavt Udtryk for Landbrugets Realløn, om jeg saa maa sige, beskattes Landbrugets Indkomster kun med 4 pCt., medens den øvrige Befolknings Indkomster beskattes med 9 pCt., taget i Gennemsnit. Der er altsaa noget at rette paa begge Omraader.

Det ærede Medlem spørger: Hvorfor begynder man stadig ved 1932 og maaler derudfra? Det gør vi jo ganske naturligt af den Grund, at det var i 1932, vi herhjemme fik Krisens Vanskeligheder saa